

DE AVONDBODE

ABONNEMENT

AAN HET BUREAU VAN HET BLAD,
Warmoesstraat, No. 206.
Alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

PERIODE

VOOR 3 MAANDEN

te Amsterdam..... f7.—
en Buitensteden franco..... -8.—

Advertentien.

ZEVEN REGELS of minder..... f1.75.
Elken regel meer..... -25.
REGEL voor elke advertentie en herhaling..... -35.

voor Staatkunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en Wetenschappen.

DOOR BUITENGEWONE GELEGENHEID.

PERTIENAN 12 Febr. Naar men verneemt, heeft de baron Meer, na Cardona van levensmiddelen te hebben voorzien, naar Manreza begeven. Er is niets stilligs omtrent Morella bekend, sedert deszelfs oversteering door de Carlisten. Den 29 is Oras te Benicarlo binnengetrokken, hetwelk door Orera ontruimd was geworden, die daaruit alvorens de levensmiddelen en krijgsbehoeften had doen ligten.

HET OOSTEN.

De rijke hulpbronnen, welke zich Rusland, vooral naden val der Franschen, door verbetering en uitbreiding van den landbouw, kunstnijverheid, scheepvaart, nijverheid, mijn- en berging en koophandel geopend heeft, en niet minder de verbodswetten, hebben in Engeland den najver inder hooge mate opgewekt, en alzoo de bedachtzaamheid nog sterker, welke Ruslands uitbreiding in Azië, gepaard aan de groote strijdkrachten van dat onzaglijke Rijk, in het algemeen zoude kunnen inboezemen, wanneer zich de Russische schepter in de hand eens minder vredelievenden Keizers bevond. Bovendien heeft Engeland in het bijzonder nog andere redenen tot bekommring. De grootheid en magt van het nieuwe Karthago rust op zijnen handel, op zijne volkplantingen en op zijne krijgsvloten, en het steeds toenemend aandeel van Rusland in den handel van en zijne voortgangen in Azië, moeten alzoo de vrees van Engeland voor een aanval op zijne Oost-Indische bezittingen, die voorader van deszelfs grootheid en voorspoed, aanzienlijk versterken. Niet minder dan Frankrijk, gedurende de regering van Napoleon, is thans Rusland meer en meer voor Engeland een duchten, en het behoef derhalve geen verwondering te weeten, wanneer Albion, zoo als dit uit de zijdelingsche ondersteuning van den Poolschen opstand, uit de ondersteuning ook der Poolsche uitgeweken, en uit het tractaat, met de Circassiers gesloten, onder anderen blijkt, geen gelegenheid verzuimt, om zijnen geduchten wederpartijder te snuiken, of althans te bemoeijelijken. Uit dezelfde oorzaken is de alliantie tusschen Engeland en Frankrijk voortgekomen, nadat de Fransche troon in 1830 door eenen man beklommen werd, wiens hoedanigheden en karakter eene andere en vaste rigting aan Frankrijks staatkunde beloofden, en die alliantie vooral in verband met den algemeenen onzekeren toestand van Europa, schijnt in de wankende politiek der groote Mogendheden, ten aanzien van den Franschen, Zuid-Nederlandschen en Spaanschen opstand, de tijdelijke verlossing van vroeger aangenomen beginselen veroorzaakt te hebben. Thans echter heeft men reden om te vermoeden, dat het gebeurde in de Rijnprovinciën, de bedenkelijke gesteldheid van zaken, welke de onbegrijpelijkheid van Rome aldaar, en in geheel Westphalen, Silezië en Polen, te weeg brengt, en de althans schijnbare poging van Frankrijk om door den invloed van een obser- vatieve leger de heethoofdige partij in Duitschland te schra- pen, de zogenaamde Noordsche Hoven overtuigd hebben van de noodzakelijkheid, om, door middel eener duidelijke verklaring, de beginselen hunner staatkunde en tevens hun voornemen aan den dag te leggen, om elke nieuwe poging tot opstand in ons werelddeel met vereenigde wapenen te

keer te gaan. De voorgenomen reis des Russischen Keizers naar Weenen, Berlijn en andere hoofdsteden in Duitschland wordt als de voorbode van eenen zoodanigen of soortgelijken maatregel door ons beschouwd, en het zou ons, mitsdien, niet verwonderen, wanneer Engeland en Frankrijk dit naderend onweder, door het plaatsen van eenen krachtigen afleider in het Oosten, dat is, namelijk, door aan Rusland in Tur- kijë eenen oorlog te herokkenen, poogden af te wenden. In geen strijd tusschen Mehemed-Ali en den Sultan, vooral wanneer deze laatste gevaar loopt het onderspit te del- ven, zal Rusland niet onverschillig kunnen blijven, maar noodwendig moeten interveniëren, omdat, wanneer het den oorlogzuchtigen Onder-Koning gelukken mogt den Turkschen Staat te vermeersteren, de nabuurschap van dezen veroveraar voor Rusland gevaarlijk zoude zijn en den afval van des- zelfs Aziatische provinciën zou kunnen veroorzaken.

NEDERLAND.

AMSTERDAM 15 Febr. De eergisteren bij ons door buitenge- wone gelegenheid ontvangen verklaring van de hoven van Frankrijk en Engeland, betreffende den Spaanschen burger-oorlog, wordt in de *Commerce Belge*, van den 14 dezer, als echt opgenomen, terwijl daarentegen onze particuliere correspondentie van Bayonne, hoewel van het stuk gewag makende, echter eene nadere bevestiging daarvan noodza- kelijk acht.

Men schrijft ons, dat door Z. M. zijn benoemd, tot reg- ter in de regthank van eersten aanleg te Dordrecht, de heer Vockestaart en tot lid der commissie van landbouw in Noord- Holland, de heer J. J. H. van Wickevoort Crommelin.

Wij vernemen, dat het groot Militair Concert, waarvan in nummer 75 van ons blad gewag is, thans bepaald is op den 14 dezer, in de maand September aanstaande, eene tentoonstelling van kunstwerken van levende meesters plaats hebben.

's GRAVENHAGE 14 Febr. HH. KK. HH. Prins en Prinses Al- bert van Pruisen zijn den 9 dezer te Berlijn aangekomen.

Het *Journal du Commerce d'Anvers* van den 15 Febr. bevat de volgende aankondiging:

De algemeene administratie van vreemde fondsen te Ant- werpen, zich refererende aan hare aankondigingen van den 1 Nov. 1837 en van den 6 dezer, in overweging nemende, dat in het den 5 dezer maand gewezen arrest, door het hof van appél van Brussel, in de zaak der administratie en in- terveniërende houders tegen den heer Kennis, is bepaald, dat het resultaat der annullatie van de operatie op Russisch-Fran- sche aandelen daarin bestaat, dat de administratie zich on- derwerpe aan het betalen van 500 francs per actie met de interessen, te rekenen van den dag der geregelijke vordering van het rembursement; en zich zonder eenige reserve willende on- derwerpen aan de beschikking van het gezegd arrest, hetwelk ten dien opzichte de eenige regel is door de regterlijke magt, regtdoende in het hoogste ressort, vastgesteld, en aan het verlangen van een groot aantal houders, welke rem- boursement begeeren.

Willende, om deze operatie te bespoedigen, den houders

zelfs meer aanbieden, dan hun, ten gevolge van het gezegd arrest, zou toekomen, opdat zij hetzelfde zouden genieten, als de eerste vervolgers in regten.

Heeft de eer den houders te berigten:

Dat zij, te rekenen van heden tot het einde dezer maand, voor het rembursement hunner actiën, niet slechts frs. 500.00 kunnen bekomen, maar daarenboven 9 maanden interest, à 6 pCt. 22.50 frs. 522.50

Zoodat de houders, welke zich tot den 28 dezer maand aan- melden, tot het rembursement zullen worden toegelaten, met hetzelfde genot van interest als de heer Kennis, wiens eerste exploit gedagteekend is van den 20 Mei 1837.

Te Amsterdam zal dit rembursement onmiddellijk plaats hebben, ten kantore van den heer L. R. Bischoffsheim, à con- tant, met f 246.88 c., tegen overgave der stukken.

Te Antwerpen zal men aan het bureau der administratie (Marché aux Oeufs) eene lijst der stukken moeten inleveren, waarvan het rembursement wordt gevorderd, hetwelk te- gen overgave der stukken zal geschieden, zoodra de rege- ring de vrijheid van handelen, en de in beslag genomen documenten aan de administratie zal hebben teruggegeven.

De administratie behoudt zich voor, om ingeval zulks noodig mogt zijn, zich in regten te voorzien, ten einde de autorisatie te erlangen, om voor al de actiën, die tot den 28 dezer niet zijn gepresenteerd, te consigneren het een- voudig bedrag van 500 fr., bij het arrest van het hof toe- gestaan.

De administratie behoudt aan zich al hare regten en middelen tegen zoodanige der houders, die nieuwe instan- tiën mogten instellen.

Antwerpen, 13 Febr. 1838.

De Directie van de Belgische Bank, de heer de Brou- kère, heeft, onder dagtekening van den 12den Febr. II., eene aankondiging gedaan, waarbij de houders van de in België door tusschenkomst dier Bank geplaatste Aandelen in den ijzeren Spoorweg van Keulen naar de Belgische gren- zen opgeroepen worden, om op den 12den Maart e. k. eene tweede storting van 10 ten honderd op ieder aandeel te doen.

ENGELAND.

LONDEN 12 Febr. Zitting van het Huis der Lords van den 10. Zamenkomst ten 3 ure. De lord kanselier, de graaf van Shaftesbury en lord Glenelg namen plaats als kommis- sarissen van H. M. Het Huis der Gemeenten werd uitgenoodigd, en voor de balie verschenen zijnde, werd de Koninklijke toestemming gegeven aan de bill, betreffende het bestuur van Canada, waarna het Huis zich adjourneerde.

In de zitting van het Huis der Gemeenten van denzelfden dag is niets belangrijks voorgevallen. De spreker, vergezeld door eenige leden, voldeed aan de uitnoodiging der Lords, en gaf bij zijne terugkomst kennis aan de vergadering van de Koninklijke toestemming aan de bill, betreffende het be- stuur van Canada. Onder de ingekomene petitiën bevond zich eene van Drogheda tegen het monopolie der bank van Ierland.

In de zitting der Lords van gisteren avond, werd de Canada-bill, zoo als dezelve door hunne Lordschappen ge-

MENGELWERK.

DE VOORSPELLING.

(Ingezonden.)

In No. 69 van den *Avondbode* lazen wij, in het Mengelwerk, een stuk, getiteld: *de Voorspelling*, betreffende het uiteinde van MIBABAU.

De lezing daarvan herinnerde ons eene niet minder be- langrijke voorspelling, welke men in de werken van een' beroemd Fransch dichter en geleerde, LA HARPE, aantreft; belangrijk, zeggen wij, omdat ons, nopens deze voorspelling, eene bijzondere omstandigheid bekend is, welke door een' der bloedverwanten van de daarin vermelde personen is verhaald en bevestigd geworden, gelijk men aan het slot van dit artikel zien zal. Ofschoon wij daarvan, eenige jaren geleden, elders eene vertaling hebben medegedeeld, zoo ge- looven wij echter, dat zij thans in het Mengelwerk van den *Avondbode* eene geschikte plaats zou kunnen bekleeden; eer- stelijk, omdat niet iedereen die werken bezit, noch de Fran- sche taal genoegzaam magtig is om dezelve met vrucht te kunnen lezen; ten andere, omdat vele lieden zelden de voor- rede van een werk inzien, of wat erger is, de boeken on- opgesneden laten liggen, zoo als dit tegenwoordig bij vele waanwijze en onervarene lieden het geval is, die, door eene verkeerde leiding, er al spoedig op uit zijn om perso- nen en zaken te beoordeelen, zonder dat zij met de nood- dige kennis zijn toegerust; eindelijk nog, en wel hoofd- zakelijk, omdat, in onze dagen, de lectuur der dag- bladen, die der boeken schijnt te vervangen. De eerste de-

halve onder het publiek meer verspreid zijnde en meer ge- lezen wordende, zoo kan het, bij eene goede inrigting, niet missen, of zij moeten op de lezers den grootsten invloed uitoefenen, vooral, indien er, behalve nieuwstijdingen, staat- en letterkundige artikelen, ook stukken in voorkomen, die, met gaar gelezen wordende, de zedelijkheid bevorderen, of wel door geschiedkundige voorbeelden den jeugdigen lezer waarschuwen en leeren, zich niet ligtvaardig door de schoone woorden der Filozofie eener staatkundige wereld te laten vervoeren.

Het is voor den godsdienstigen en opmerkzamen beschou- wer een treffend tafereel, wanneer hij de woelingen en bedrijven nagaat van menschen, die zich bevoemen wijs- gereen te zijn, maar die ongelukkig zoo weinig van de gezonde en ware wijsbegeerte bezitten, dat zij, door hunne valsche stellingen en toepassingen, de geheele maatschap- pelijke orde bederven en vernielen. Mogten de verschrik- kelijke voorbeelden van vroegere tijden hen hierin beter on- derrigten; — doch neen, in hunnen waan meenen zij te kunnen verbeteren, wat hunne voorgangers, naar hun begrip, zij het volk in opruer, om alle wettig gezag met voeten te treden. Het zijn dikwerf ook van die wijsgeeren en hervor- mers, zoo als er zich in alle tijden en in alle landen zullen opdoen, wier oogmerk, namelijk is, om zichzelf ten koste van het goed en bloot hunner medeburgers te verrijken.

Er bestaat geen aanmerkelijk verschil tusschen de pri- mitieve oorzaken der groote Fransche staatsomwenteling in de 18 eeuw, en die, welke thans, in onze dagen, als een' nasleep derzelver, met uitzondering evenwel van België, hetwelk al- ten contrast zal uitmaken. — Alleen

hebben zich die schriktooneelen niet andermaal hernieuwd, (en de Hemel behoede ons voor dergelijke nieuwe schouw- spelen!) toen honderden onschuldigen te gelijk hun leven onder de guillotine moesten laten; maar waarvan de revo- lutionnaires op hunne beurt, zoo min als de zogenaamde wijsgeeren gespaard werden.

Als eene bijzonderheid halen wij dus hier een stuk aan, voorkomende in de werken van den hierboven gemelden Franschen dichter LA HARPE, waarin het verschrikkelijk lot van een aantal dier zogenaamde Filozofen voorspeld wordt, en hetgeen wij later zullen verwezenlijkt zien. — Wij willen hiermede geenszins het lot voorspellen van onze hedendaag- sche revolutionnaires, maar alleen doen zien, tot hoeverre zij door ongodsdiensheid, zedeloosheid en onordeloosheid kunnen gebracht worden, en, gelijk de tegenwoordige staat- kundige woelingen eene aancenschakeling zijn van meer dan veertig jaren, van welke eenmaal TALLEYRAND wellicht het begin van het einde zal leveren, zoo kan het niet onbelangrijk voorkomen, de volgende bijzonderheden, die toch niet algemeen bekend zijn, mede te deelen; te meer, daar zij op geschiedkundige waarheid gegrond zijn, en ons tevens, ter spiegelg, de zeden vertoonen van een tijdperk, dat zoo heilloos voor Europa geweest is.

Wij zullen derhalve het verhaal van LA HARPE, die reeds in 1803 overleden is, letterlijk overnemen, ten einde het karakteristieke niet te verliezen.

Het schijnt mij toe gisteren gebeurd te zijn, en nogtans was het in het begin van 1788. Wij waren ter maaltijd bij een' onder medeleden der akademie, een voornaam heer, en tevens een man van verstand. Het gezelschap was tal- rijk en van allen rang: hovelingen, regesgeteerd, akade-

amerend was, door de Gemeenten, met derzelver toestemming bekrachtigd, teruggezonden.

Lord Dansdowne verklaarde, in antwoord op vragen, door den bisschop van Exeter gedaan, dat het de bedoeling des gouvernements niet was de commissie van onderzoek der opvoeding in het land te hernieuwen; maar, dat, bij eenigen maatregel van het gouvernement, ten dezen opzichte, de aanbeveling, betrekkelijk de wijziging van den raad van opvoeding, wat in het vierde rapport, niet uit het oog zal worden verloren.

Op voorstel van den aartsbisschop van Canterbury, werd de tweede lezing der bill van het diocese van Sodor en Man uitgesteld tot den 20sten.

Verder bespreken zich de werkzaamheden tot het ontvangen van petitiën, waaronder eene door lord Brougham ter gunste van de Glasgowsche katoenspinner.

Het Huis der Gemeenten hield zich voornamelijk bezig met debatten over de motie tot het vereenigen in commissie omtrent de Iersche-armen-wet-bill. De hr. O'Connell stelde voor de bill in commissie te brengen over zes maanden. Dit werd verworpen met 277 tegen 25 stemmen.

Verder werd nog gesproken omtrent eenige aanhangige voorstellen van huishoudelijken aard. Onder anderen werd de derde lezing der bill, betrekkelijk de bewaring van krankzinnigen op Dingsdag vastgesteld. De heer O'Connell verkreeg verlof tot het inbrengen eener bill, ten einde de bewijzen van kuiperij bij de verkiesingen minder moeilijk te maken.

Ten half een ure heeft het Huis zich geadjourneerd.

— 11 Febr. Eene tweede editie van den Times, gisteren avond ten half elf ure uitgegeven, bevat het volgende:

De pakket *de Alert* arriveerde heden morgen (10) te Falmouth van Halifax, zijnde den 20 Januarij van daar gezeild. Zij brengt geene latere berichten uit de beide Canadas, dan die, welke wij reeds over New-York hadden ontvangen. Wij vernemen echter door haar, dat de vernieling der *Carolina* in Nieuw Schotland bekend zijnde, men aldaar algemeen van gevoelen was, dat zulks wel tot eene vredebreuk kon leiden, aangemerkt de kleur, welke in de meeste Amerikaansche bladen aan die zaak gegeven werd. In Nieuw Brunswick, Nieuw Schotland, Frederictown, en onderhoorigheden, was de geestdrift voor het gouvernement en de constitutie algemeen en levendig, zoodat men van daar wel al de troepen naar de Canadas zou kunnen zenden. De *Cornwallis* was, na eene zeer gunstige reis van Jamaica, te Halifax terug, met het 65ste regiment. Na de troepen aan wal gezet te hebben, vertrok dezelve dadelijk naar St. John's, met eenige kompagnien van het 34ste. Het gedrag en de bekwaamheden van Sir Head worden algemeen hoog geroemd; men kan zich niet voorstellen, dat men hem zou toelaten, uit de kolonie te vertrekken, en beschouwt dit als iets noodlottigs voor het land. Het Huis der vergadering had een dankadres aan hem gestemd. Uit berichten te Halifax ingewonnen, door verschillende kanalen, blijkt het als zeker, dat de opstand te vroeg is uitgebarsten, daar de hoofden besloten hadden, de eerste demonstratie niet vóór den 17den Januarij op het vroegst te doen, en een deel van het plan, voor de eerste operatie vastgesteld, was het verbranden van Quebec, Montreal en andere groote steden ten gelijken tijde.

Papineau, de oudste, onderstelde men naar Washington vertrokken te zijn. De ontdekke of in beslag genomen papieren, aan de schellen behorende, zijn officieel aan het Gouvernement door deze pakket overgebracht, en de passagiers verzekeren, dat men in de kolonie algemeen het daarvoor houdt, dat dezelve de heeren Hume en Roebuck mede in de beschuldiging van verraderlijke ontwerpen zullen betrekken.

— Uit eenige bijzondere brieven van de West-Indië schijnt het, dat in de Leeward-Caribbee eilanden groote ontevredenheid heerscht. De gouverneur, sir William Colebrooke heeft, krachtens twee acten van 1694 en eene andere van 1705, eene proclamatie uitgevaardigd, waarbij aan de eigeners (freeholders) der respectieve eilanden wordt vergund, om op bepaalde plaatsen en gezette tijden bijeen te komen, ten einde vijf bekwaame en geschikte mannen uit de eigeners als hunne tegenwoordigers te kiezen, die zich met hem en den raad in het Courthouse, te St. John, op het eiland Antigua, den 15 Februarij aanstaanden, zullen vereenigen, om met gemeenschappelijk overleg zulke algemeene wetten en ordonnanen te maken, als voor de Leeward-Caribbee eilanden best geschikt zijn. Men geloofde te Antigua, dat het Ministerie van Koloniën, door dat middel, de bestaande geconstitueerde welgevende autoriteiten in de verschillende eilanden poogt buiten werking te brengen, en Antigua te berooven van de voordeelen dier raadsvergaderingen, onder welke het zoo lang welvaart genoot, daar het deszelfs belangen met die van de andere eilanden tracht te vereenigen. Antigua alleen was eene onmiddellijke en onvoorwaardelijke emancipatie der slaven, in 1834, toegestaan, terwijl in de andere

eilanden het leerlingstelsel bestaat, en hunne belangen geene indentiteit met die van Antigua hebben.

DUITSCHLAND.

— EUTIN 27 Jan. Naar men verneemt, is tusschen onze regering en die van het Koninkrijk Denemarken een tractaat gesloten, waarbij het vorstendom Lubeck in het Silesisch-Holsteinsche tolstelsel is opgenomen. Ofschoon sommige artikels van dit tractaat nog onbekend zijn, zoo beweert men toch, dat de toetreding reeds met den 1 April aanstaanden zal plaats hebben.

— TRIEST 2 Febr. Gisteren namiddag heeft Z. K. H. de hertog Max. van Beijeren zich in eene daartoe welingerigte stoomboot ingescheept, om zich over Ancona, Korfu, Patras en Athene naar Syra te begeven, van waar Z. K. H. dadelijk met eene aldaar gereed zijnde stoomboot over Candia naar Alexandrië zal vertrekken. Van daar zal hoogstdezelte de reis naar Opper-Egypte, die ongeveer 6 à 8 weken zal duren, ondernemen, en bij hoogstdezelte terugkomst van daar, over Kairo, Suez en het gebergte van Sinai naar Palestina vertrekken, waar alsdan het verder reisplan door Syrië, Klein-Azië, de eilanden van den Archipel, Griekenland en Konstantinopel zal bepaald worden.

— BERLIN 7 Febr. Het alhier verspreid gerucht, dat de Legatie-raad van Bunsen vermoord zou zijn, heeft zich gelukkig niet bevestigd; intusschen zijn verschillende onaangename geruchten, betrekkelijk de aangelegenheden met den aartsbisschop van Keulen, in omloop. Evenwel voedt men hoop, dat deze zaken, door een gematigd en vast gedrag, eerlang aan verstand en billijkheid hare regten zullen hergeven. De geheele behandeling, die reeds de facto onder de leiding van den minister van Rochow stond, is nu, naar men zegt, op eene officiële wijze van het Ministerie van Onderwijs (von Altenstein) aan dat van Binnenlandsche zaken (von Rochow) overgedragen. Ook de aankomst van den aartsbisschop van Breslau, von Sedlnitzki, alhier, staat, zonder twijfel, daarmede in verband, en men gelooft, dat, door de toenadering en de raadgevingen van dezen waardigen en verlichten prelaat, alles geschieden zal, wat de regeling der onderhavige zaak kan bevorderen, ten einde de handhaving van menselijke en burgerlijke regten aan de belijders der katholieke en evangelische kerk, voor het vervolg, in eenen met den verlichten geest des tijds strookenden zin te verzekeren.

FRANKRIJK.

— PARIJS 13 Febr. Men verneemt, dat de hertog de Frias, ex-ambassadeur van Spanje bij het kabinet der Tuilerien, dezer dagen te Bordeaux is aangekomen, zich begevende naar Madrid.

— Een brief uit Berlijn meldt, dat de Pruisische regering het voornemen koestert, om eene vermindering van renten te bewerkstelligen.

— Berigten uit Polen houden in, dat Rusland voornemens is het getal troepen langs de grenzen te verdubbelen, ten einde krachtadig den smokkelhandel te keer te gaan.

— De beroemde pianist Sigismund Thalberg is alhier aangekomen, en zal, gedurende zijn verblijf, verschillende concerten geven.

— Part. Correspond. PARIJS, 13 Feb. De ministeriele dagbladen hebben thans geene gelijkheid in derzelver artikelen, het eene prijst, wat het andere afkeurt, en *Vice-versa*.

De *Debat* strijdt moedig voor de doctrinaren; de *Presse*, onder den invloed van den heer de Montalivet, volhardt bij deszelfs beginsel, om al de leden van het linker centrum, die tevens ambtenaren zijn, met destitutie te bedreigen, ten einde langs dien weg hunne stemmen te winnen. Het *Journal de Paris*, en het *Journal Général*, beide ministeriele bladen, zijn in openlijke vijandschap! Hoe kan men nog van eendragt, van overeenstemming in het Ministerie spreken. Het Hof, deze soort van anarchie sterk betreurende, houdt deszelfs aandacht gevestigd op de samenstelling van een nieuw kabinet, waartoe eenige notabiliteiten van het ministerie van 15 April, hunne medewerking zullen leenen. De heer Molé schijnt in allen gevalle veel kans te hebben, om zijne tegenwoordige betrekking te behouden, en ondanks de bijzondere genegenheid van het paleis voor den heer de Montalivet, zal hetzelfde dezen lieveling moeten offeren, te gelijk met de heeren de Salvandy, Barthe, Martin en Lacave-Laplague; alsdan zal men, ten behoeve van het Ministerie, eene meerderheid in de Kamer kunnen verkrijgen. De heer Tiers blijft vooreerst op den achtergrond staan, doch wanneer het linker-centrum, zoo als zulks zeer waarschijnlijk is, de bovenhand neemt, zal men hem weder in het kabinet zien treden. Hij alleen schijnt geschikt, om de banden, welke het Ministerie nog aan de doctrinaren verbindt, te kunnen verbreken. Hij alleen schijnt geschikt om den afgod *Guizot* te kunnen verpletteren. Ondertusschen blijft de Kamer in eene werkloosheid verkeeren, welke voor het land aller-

nadeeligst wordt aangemerkt en toegeschreven moet worden aan de onzekerheid, waarin zij zich, ten aanzien van het al dan niet voortduren van het tegenwoordig Ministerie, bevindt. De voorzitter Dupin heeft, zoo men beweert, van hooger hand een wenk gekregen, om de werkzaamheden slepend te houden, want men werkt intusschen op het moreel dier gedeputeerden van welke men de stemmen verlangt te verkrijgen.

— Eene nieuwe ramp heeft Parijs in den laatsten nacht getroffen. De belangrijke papierfabriek van de heeren Brisse en Co., te la Vilette, aart de poorten der hoofdstad gelegen, is afgebrand; de schade wordt op 1 miljoen francs geschat. Vele menschen zijn bij die gelegenheid aangehouwen, en 300 werklieden zonder arbeid geraakt.

— Brieven uit Algiers spreken van voorbereidselen voor eenen nieuwen veldtocht in het voorjaar; het schijnt, dat de euveldmoed van Abd-el-Kader dageliks toeneemt.

— Deze Emir schijnt onwillig of onmagtig om het tractaat van Tafna uit te voeren, en men vermoedt, dat Frankrijk groote onaangenaamheden, en misschien oorlog van dien kant te wachten heeft.

— De Koning heeft het *exequatur*, vroeger aan den heer Garavini, als consul der Vereenigde Staten te Algiers, verleend, dezer dagen ingetrokken. Het schijnt, dat deze handels-agent een kanon-affuit, te Algiers vervaardigd, aan Abd-el-Kader ten geschenke gezonden, voorts een bezoek bij denzelfden afgelegd, en eindelijk commerciële functiën, hem door Abd-el-Kader opgedragen, aangenomen heeft.

— De voorzitter der Kamer van Koophandel, Bonnevillie, is door den maarschalk Vallée, tot Amerikaansch consul, provisioneel aangesteld.

— BAYONNE 8 Jan. Men verneemt, dat de Christino's Balma-ceda ontruimd en alle verschansingen vernietigd hebben. De Carlisten zijn die plaats dadelijk binnengetrokken en een gedeelte hunner bataljons hebben het garnizoen achtervolgd. Het hoofd van den staf der Carlisten en de generaal van de genie zijn reeds bezig om de fortificatiewerken te herstellen. Men zal deze stelling behouden, omdat men dezelve als zeer belangrijk beschouwt; eif men begrijpt niet wat Espartero heeft kunnen doen besluiten, om de verschansingen te vernietigen. De Christino's hebben zich op Villarcayo teruggetrokken; het garnizoen van Villanueva de la Mena moet deze plaats ontruimen.

— Het gerucht loopt, dat de Carlisten, onder Basilio, 10,000 man infanterie, 800 man kavallerie, met 5 stukken geschut sterk, den weg van Grenada hebben ingeslagen.

— Part. Correspond. BAYONNE 10 Febr. De kolonel de La Sausaye is eindelijk alhier aangekomen met 100,000 fr., welke hij van het gouvernement van Madrid heeft ontvangen. Hij heeft bevel om door dat geld en verdere beloften het Engelsch legioen weder in dienst te doen treden; indien hem zulks niet gelukken mogt, zal hij aan gemeld legioen, op afrekening, 3 maanden achterstallige soldij betalen.

— De consul van Spanje alhier heeft gisteren aan den generaal Harispe een diner gegeven; de consuls van Engeland en Portugal bevonden zich onder de genoodigden, alsmede de onder-prefect en verschillende andere hoofdamtbanen. De consul heeft eene toast ingesteld op het welzijn van Z. M. den coning Lodewijk Philips, en die van den generaal, welke zoo goed de regten van H. M. de Koningin ondersteunde; de generaal bedankte voor het toebrengen van deze toasten, en stelde die van H. M. de Koningin en de handhaving van het viervoudig verbond in.

SPANJE.

— MADRID, 5 Feb. De troepen van H. M. de Koningin, welke de Carlisten vervolgen, hebben eenige kleine voordeelen behaald.

— De posten van Andalusië, die ten achteren waren, zijn eindelijk alhier aangekomen. De tijdingen uit Cadix zijn tot den 26 Jan. De kapitein-generaal van Andalusië heeft maatregelen genomen, om zich tegen den inval der Carlisten te verzetten. De kapitein-generaal van Katalonië is den 1, met al zijne beschikbare krijgsmagt, eenige stukken geschut en een groot konvooi, uit Barcelona vertrokken.

— De Carlisten onder Basilio Garcia zijn 3,000 man sterk; die, welke zich te Alcaez, onder bevel van Don Basilio en Palillos bevinden, maken een korps van ongeveer 6,000 man uit. De troepen van H. M. de Koningin, 6 à 8,000 man sterk, waren eenige dagen geleden te Villanueva de la Fuente en Viberos; beide partijen stonden dus op 2 à 3 uren afstands van elkander, doch schenen niet genegen handgemeen te worden.

— De kleine expeditie, welke in de haven van St. Sebastiaan wordt gereed gemaakt, en zoo als bekend is, bestemd om de kusten, welke door de Carlisten worden bezet, te bevrijden, is den 5 van daar vertrokken, en volgens eenige ingekomene berichten zouden Zumaya en Asquizo, kleine ha-

«misten, geleerden, enz. Men had, als naar gewoonte, het gezelschap ruim onthaald. De wijnen van *Malvoisie* en *Constantia* gaven, onder het nageregt aan de vrolijkheid van het gezelschap die soort van vrijheid, welke niet altijd de welvoegelijkheid in acht neemt. Men was toen in de wereld zoo ver gekomen, dat alles geoorloofd was, om te doen lagchen. . . . CHAMFORT had ons zijne goddelooze en losbandige sprookjes voorgelezen, en de voorname dames hadden geluisterd, zonder tot hare waijers toevlugt te nemen. Van daar een stroom van spottentien op de godsdienst. «De een reciteerde eenige verzen uit de *Pucelle*; de ander herinnerde ons, onder algemeene toejuiching, aan de filosofische regelen van DIDEROT:

«*Et des boyaux du dernier Prêtre,*
«*Serrez le cou du dernier Roi.*

«(Wurgt den laatste Koning met de ingewanden van den laatste Priester!)

«Een derde opstaande, en zijn glas in de hand houdende, zeide: Ja, myne heeren, zoo zeker als ik ben, dat *ROMERUS* een zot is, zoo zeker ben ik, dat er geen god is; en, inderdaad, hij was van het een even zoo zeker, als van het ander.

«Het gesprek werd ernstiger. Men weidde uit in bewondering over de *omwenteling*, welke *voltaire* gemaakt had, en men was het allen daarin eens, dat dit zijn grootsten roem uitmaakte.

«Hij heeft aan zijne eeuw den toon gegeven, en zich aan het Hof zoowel als bij de grooten doen lezen.»

«Een der gasten verhaalde ons, onder een schaterend gelach, dat zijn kapper hem, onder het poederen, gezegd had: «Zie mijnheer, ofschoon ik maar een arme drommel ben, heb ik toch niet meer godsdienst dan een ander.

«Men begreep, dat de *revolutie* spoedig zou tot stand komen, dat het bijgeloof en het fanatisme voltrekt plaats zouden maken voor de *Filosofie*, waarvan men de waarschijnlijkheid van het tijdstip berekende, en wie degenen van het gezelschap zijn zouden, welke de *heerschappij der rede* zouden beleven. De oudsten beklagden zich, er zich niet mede te kunnen vleijen; de jongeren verheugden zich zeer waarschijnlijk met de hoop, en men wenschte vooral der Akademie geluk, het groote werk voorbereid te hebben, en het hoofd, het middelpunt, de spil geweest te zijn, van de *vrijheid van denken*.

«Slechts een der gasten had geen deel genomen aan al de vreugd van dit gesprek, en had zich zelfs zeer zacht eenige scherts laten ontvallen over onze schoone geestdrift. «Het was *CAZOTTE*, een beminnenswaardig en zonderling man, maar die ongelukkig vooringenomen was met de droomerijen der illuminaten. Hij nam het woord, en stelde op eenen zeer ernstigen toon: «Mijne heeren, weest tevreden, gij zult allen die groote en verhevene *revolutie* zien, welke gij zoo zeer verlangt. Gij weet, dat ik een weinig profet ben; ik herhaal het, gij zult dezelve zien.» «O! daarvoor behoeft men geen profet te wezen,» was het antwoord. — «Het zij zoo; maar misschien moet ik het een weinig meer zijn, voor hetgeen mij nog te zeggen valt. Weet gij wat er uit deze *revolutie* zal voortkomen, ook voor u allen, zoo als gij hier zijt, en wat er het onmiddellijk gevolg, de duidelijke uitwerking, de erkende gevolgen van zijn zullen?» — «O! laat zien,» zeide *CONDORCET*, «een *filosoof* ontmoet wel eens gaarne een profet.» — «Gij, mijnheer de *CONDORCET*, gij zult, uitgestrekt op de steenen van eene gevangenis, den geest geven; gij zult sterfven door het

«vergif, dat gij zult ingenomen hebben, om u aan den beul te onttrekken; door het vergif, dat het geluk van dien tijd u noodzaken zal altijd bij u te dragen. . . .»

«De voorzeggung, ten aanzien van *CONDORCET*, verwekte terstond eene groote verbazing; doch men herinnert zich, dat de goede *CAZOTTE* in staat is om geheel wakende te droomen, en men lachte des te meer.» «Mijnheer *CAZOTTE*! helgeen gij ons hier verhaalt, is niet zoo vermakelijk als uw *verhefde Duivel* (zijnde een kleine fraaije Roman van *CAZOTTE*). Maar welke duivel heeft u die *gevangenis*, dat vergif en die beulen in het hoofd gebragt? Wat heeft dat alles met de *Filosofie* en de *heerschappij der Rede* gemeens?»

«Dit is juist hetgeen ik u zeg, het is in naam der *Filosofie*, der menschheid, der vrijheid, het is onder de *heerschappij der Rede*, dat het u gebeuren zal aldus uw leven te eindigen, en het zal dan zeer zeker de *heerschappij der Rede* zijn, want zij zal alsdan tempels hebben, en zelfs zullen er in dien tijd, in geheel Frankrijk, geene andere dan *Tempels der Rede* zijn!»

«Waarsachtig,» zeide *CHAMFORT* met eenen schimpenden glimlach, «gij zult zeker niet een der priesters van die tempels zijn.»

«Ik hoop het; maar gij, mijnheer *CONDORCET*, die er een van zijn zult, en die het zeer waardig zult zijn te weten, gij zult u de aderen met een scheermes openen, en nog tans zult gij niet eerder dan eenige maanden daarna sterfven.»

Men ziet elkander aan en men lacht nogmaals. «Gij, mijnheer *VICQ D'AZYR*, gij zult u zelven de aderen niet openen, maar gij zult ze daarna, zes maal daags, te midden van eenen aanval van jicht, doet openen, om des te beter

ALL INFORMATION CONTAINED HEREIN IS UNCLASSIFIED

het laatste etmaal 3 voet 5 duim (1,073 el) gewassen. Uit men te Keulen berigt, dat het losgeraakte ijs van den Moesel in voormiddag van den 11den in den Rijn had gelost.

De monden van de Waal en den Nederrijn zat, volgens de heden van daar ontvangene berichten, die tot den 13den des morgens loopen, het ijs overal nog onbeweeglijk vast. De landsdijken op de bovenrivieren, de Pruisische dijken te Bimmen, enz., de dijken te Hien, Dodewaard, Ochten, Wamel en andere plaatsen op Nederlandsch gebied, werden, de een meer, de andere minder, naar gelang der omstandigheden, opgekist. Overigens heerscht, voor zoover de berichten loopen, op de Waal, Nederrijn en IJssel slechts een zeer gelijmatige was, zoodat tot dusverre de aanvoer gelijk aan den afvoer is. Intusschen blijft het ijs op onze rivieren steeds afnemen. Uit Sleeswijk schrijft men van den namiddag van den 11den, dat de dikte van het ijs in de Merwe toen reeds van 37 tot 27 of 28 Ned. duimen was verminderd, doch desnoetemin in de richting der veeren zoo te voet als met rijtuigen gepasseerd werd. Alleen aan de oude Maas geschiedde de overtocht door middel van de veerpont, die door een in het ijs gemaakte sleuf voer. Het ijs in de Lek had den 13den voormiddags te Schoonhoven de dikte van 27, en den 12den voormiddags te Krimpen van 39 duimen.

De gewone opgaven van den waterstand houden het volgende in:

De WAAL te Halhuizen, den 13den des morgens, 3,79 el, in het laatste etmaal 3 duim gewassen; te Nijmegen, den 12den 3,82 el, 1 duim gewassen; te Thiel, den 12den, 4,01 el, 4 duim gewassen; te Bommel, den 12den, 0,96 el, 5 duim gewassen.

Het PANNEDESCHE KANAAL, den 13den, 3,50 el, 8 duim gewassen.

De NEDERRIJN te Arnhem, den 13den, 3,16 el, 3 duim gewassen.

De IJssel te Westervoort, den 13den, 2,90 el, 4 duim gewassen; te Deventer, den 12den, 3,40 el, zonder was of val; aan het Katervoor, den 13den, 1,60 el, mede zonder was of val; te Kampen, den 12den, 1,08 el, 2 duim gevallen.

De MERWE te Gorinchem, den 13den, 1,60 el, welk cijfer mede geenerlei verandering in den waterstand aanduidt.

De LEK te Schoonhoven, den 13den, voormiddags, 2,04 el, 13 duim gevallen; te Vreeswijk, den 13den, namiddags, 2,75 el, en dus op hetzelfde standpunt als vier-en-twintig uren te voren.

Uit Maastricht schrijft men van den 12den, dat de MAAS aldaar, van twee uren boven de stad, tot beheden de brug geheel van ijs bevrijd was, doch zich op het laatste punt weder had vastgezet. Bij de Smeermaas was een open vak. De waterstand te Maastricht was, den 12den, des morgens, 2,20 el, hetgeen eene daling van 15 duim in het laatste etmaal aanduidde; te Grave stond de Maas, den 13den, des morgens, op 2,77 el, en was dus in 24 uren 23 duim gewassen.

HANDELSBERIGTEN.

KOLONIALE EN ANDERE GOEDEREN.

ANTWERPEN, 14 Februarij.

KOFFIE 400 balen St. Domingo zijn tot 28 cs. verkocht. In andere soorten zijn slechts kleinigheden ter consumtie gedaan.

GRANEN, ZADEN, OLIE, ENZ.

SCHIEDAM, 14 Februarij.

Het aanhoudende besloten water vermindert, niettegenstaande de kleinere stokerij, den voorraad van Rogge onder onze branders, en benodigde, alzo verminderende, ruimen vele partijen, die bij koers zijn gesteld, op. Sedert het berigt van 7 dezer is verkocht: 143½ @ Nieuwe Drentsche Rogge f 104; 145½ @ Oude en Nieuwe Maas dito f 160; 143½ @ Oude en Nieuwe Bovenlandsche dito f 158; 140½, 141½ @ Nieuwe Riga dito f 170, 172; 141½ @ Oude dito f 160. Garst vindt nog maar weinig koopt, doch is hooger betaald; 131½ @ Vlaamsche Winter f 133; voor 129½ @ Friessche Winter werd f 124 geboden.

Moutwijn. Zeer willig tot f 13 per vat op wagens; om bij open water te ontvangen, was tot f 13½ niet te koop, en voor partij is f 13½ betaald.

Jenever. Amsterdamsche proef, f 10½ à f 10½ per vat, om bij open water te ontvangen.

COMPAGNIESCHAPPEN.

Extract uit eene onderhandsche acte te St. Etienne in Frankrijk, in dato 27 Januarij 1833, door de heeren A. Marsais, wonende te Amsterdam, en E. Marsais, wonende te St. Etienne, ondertekend, waarbij tusschen de Contractanten eene Compagnieschap en commandite, om in het groot handel in Linten, Zijden Stoffen en nieuwigheden te drijven, wordt aangegaan. De zetel der Compagnieschap is te Amsterdam gevestigd, onder de firma van A. Marsais en Co.; tot de teekening van dezelve is de heer A. Marsais, die uitsluitend met de bezorging der zaken belast is, alleen gerechtigd; door den heer E. Marsais wordt een kapitaal van dertig duizend francs, en door den heer A. Marsais, als commanditair, vijftien duizend francs, in de Compagnieschap gesournd, welke gerekend wordt den 24 Nov. 1837 te zijn ingegaan, en te eindigen 1840.

Regtzaken.

In de Nos. 71 en 73 van den *Acquodote* is in het berigt van den uitslag der procedure voor het Hof van Appel te Brussel, tusschen de ADMINISTRATIE DER RUSSISCHE-FRANSISCHE AANDELEN en een der Actie-houders, onder anderen, gezegd, dat het vonnis, hetwelk door de Regtbank van Koophandel te Antwerpen in 1837 in deze zaak gewezen is, door het gemelde Hof van Appel is bekrachtigd geworden.

Sedert is de redactie van meer dan een kantuitgenoodigd, om het bedoelde vonnis der Regtbank van Koophandel te Antwerpen, als den Actie-houders weinig bekend zijnde, in den *Acquodote* te plaatsen, en het is ter voldoening aan deze verzoeken, dat zij eene vertaling van dat vonnis laat volgen, zoodanig als hetzelve, in der tijd, bij een der nummers van het *Journal du Commerce d'Anvers* is medegedeeld:

REGTBANK VAN KOOPHANDEL te Antwerpen. Vonnis, ten opzichte der FRANSCH-RUSSISCHE AANDELEN, zitting van den 8 July 1837, onder Voorzitterschap van den heer VAN DORNE.

Overwegende, dat de eischer handelt als houder van zoogenaamde Fransch-Russische Aandelen, welke met de handteekening der gedaagden voorzien zijn; waaruit volgt, dat de eisch tegen hen heeft kunnen gericht worden en te dien opzichte ontvankelijk is.

Overwegende, dat gemelde aandelen, aan toonder zijnde, de bovengenoemde ondertekenaars als middel van niet-ontvankelijkheid, (fin de non-recevoir) niet kunnen bijbrengen, dat nog zij, noch de algemeene administratie van vreemde fondsen (de rentes étrangères) te Antwerpen, eenig geld voor de uitgave der aandelen ontvangen hebbende, de houder ook niet kan worden toegelaten om de terugbetaling te vorderen van eene somme gelds, daar zulks eene exceptie is, welke bij de zaak zelf zal moeten worden onderzocht (à examiner au fond).

Overwegende, wat de middelen betreft, waarop de eisch gegrond is, dat dat er wel is waar geene naamloze maatschappij bestaat, onder de benaming van *Administration générale des rentes étrangères d'Anvers*, daar er de Koninklijke magtiging aan ontbreekt, gevorderd bij artikel 37, van het wetboek van koophandel, dat niet afgeschafte is, door het besluit van den 10 October 1830, even min als door artikel 20 van de constitutie.

Dat het ongetwijfeld eene verregaande ongerijmdheid (*monstruosité*) zoude zijn, toe te geven, dat iemand zich gansch alleen voor een notaris kunne verhooren, zoo als het de heer Bischoffsheim gedaan heeft, en daar, op eigen gezag en zonder iemands medewerking eene naamloze maatschappij op te rigten, dewijl men daardoor aan ieder het middel zou verschaffen, naar zijn goeddunken, de verplichtingen te beperken, welke de wet aan de aangegeven verbanden vasthecht. Indien het besluit van het provisionele Gouvenement en de Belgische constitutie, eene dusdanige afwijking hadden toegelaten, zou men weldra eene menigte eerloze lieden, zich als naamloze maatschappij zien opwerpen, vervolgens zich in de meest gewaagde ondernemingen inlaten, en in geval van mislukking zich achter hunne bedoeling, te voren bij aangeplakte openbare aankondigingen uitgedrukt, van hunne schulden niet te betalen, verschanschen.

Maar, overwegende, dat de eischer niet ontvankelijk is, om dit gebrek aan magtiging te doen gelden, ten einde tegen de gedaagden de vernietiging eener overeenkomst te eischen, welke, volgens hem, wederrechtelijk zou gesloten zijn, in naam van de administratie van vreemde fondsen te Antwerpen. De Koninklijke magtiging zou geen ander uitwiskel gehad hebben, dan de verplichtingen der gedaagden te beperken, en bij gevolg, ten hunnen voordeele en ten nadeele van den eischer, een voorrecht daar te stellen. Hij kan zich dus niet beklagen, dat dezelve niet is verleend.

Overwegende, dat hij even min ontvankelijk is, om thans te beweren, dat

de fondsen ten laste der Fransche en Russische regeringen; niet aangekocht waren, in het oogenblik waarin men aankondigde, dat zulks geschied was; dewijl het voldoende is, dat deze fondsen aangekocht zijn, sedert en vóór den aanvang van het geding. (*Depuis et avant l'instance*).

Overwegende, dat daarentegen de eischer gerechtigd is, te beweren, dat de *Administration générale des rentes étrangères d'Anvers*, voor zooveel er eene maatschappij van dien naam wettiglijk bestaat, de handelsverrigting (*opération*) niet had vernietigd, welke bekend gemaakt is, bij eene openbare aankondiging in dato den 7 Maart 1835.

Inderaad, volgens de statuten dezer administratie, was haar doel uitsluitend, aan de fondsen-houders het ontvangen der coupons en dividenden der obligatiën en inschrijvingen, buiten 's lands verschuldigd, gemakkelijk te maken; terwijl de aangekondigde handelsverrigting eene wezenlijke loterij is.

De aard dezer handelsverrigting (*opération*) kan, zelfs volgens den inhoud alleen van de bovengemelde afkondiging, geen oogenblik twijfelachtig zijn. Daarin wordt, met zoo vele woorden gezegd, dat de administratie tegen Russische en Fransche Fondsen, waarvan zij zich voorbehoedde, de interesten tot in 1870 te ontvangen, zou uitgeven negentien duizend aandelen, ieder vertegenwoordigende 25 francs rente; dat aan ieder dezer aandelen zouden geeneerd zijn vijf coupons, door middel van welke ieder aandeel vijf malen zou deelen in 44 jaarlijkse uitdeelingen (*répartitions*), door de administratie te doen; uitdeelingen, wier bedrag, van jaar tot jaar, veranderlijk, door de aankondiging wordt bepaald, en waarvan de wijze alleen door de eerste houders der te creëren aandelen moest worden vastgesteld, zoodanig echter, dat het kleine gedeelte in eene uitdeeling voor een aandeel, niet minder dan 108 francs zou kunnen zijn.

Daaruit volgt, dat de houder van een aandeel slechts vijf malen 108 francs of 540 francs zou kunnen ontvangen, in plaats van 44 maal 25 francs of 1,100 francs, die hij wezenlijk zou hebben ontvangen, behalve dat ook deze laatste som, gelijkmatig over de 44 jaren, die de handelsverrigting moest duren, zou ingedeeld geweest zijn, terwijl het vijfde deel van de andere, volgens de gewone waarschijnlijkheid, slechts van acht tot acht jaren betaalbaar moest zijn.

Bij gevolg en zonder op te sporen, welke ongelijkheid van verdeling er ingesteld werd, door de wijze, die volgens de aankondiging later zou vastgesteld worden, is nu reeds zeker, dat de voorgestelde handelsverrigting niets anders dan eene loterij was, te eenemale vreemd aan het doel van de *Administration générale des rentes étrangères* zoo als hetzelve wordt uiteengezet in de statuten van deze Administratie.

Overwegende, dat niet het voorafgaande volgt, dat de Maatschappij, onder de bovengemelde benaming, welke zij ook zij, niet zou kunnen verbonden zijn, door deze handelsverrigting, waartoe men, als nadere gevolgtrekking moet afleiden, dat degenen, die dezelve in haren naam bewerkstelligd hebben, er persoonlijk moeten voor instaan.

Overwegende, dat dit niet alleen van toepassing is op den Heer Bischoffsheim, wiens naam op de afkondiging en op de aandelen als Directeur van de Administratie der vreemde Fondsen voorkwam, maar ook op de heeren Baron Ossij, Franc. Terwagne en Vandewiel en Gheijnsens.

Dat, wat deze laatste betreft, niets in de bekend gemaakte aankondiging noch in de 'nietgegevene' aandelen aantoonde, dat zij vreemd waren aan de administratie der fondsen; dat de inhoud dezer stukken intengedeel moest doen gelooven, dat zij een deel uitmaakten van deze administratie, in hoedanigheid van *Commissaires-Conservateurs*; zoo als die heer Bischoffsheim er een deel van uitmaakte als *Directeur*, zoo als een zekere heer Jacobs, wiens naam evenzeer op deze stukken voorkomt, er een deel van uitmaakte in hoedanigheid van *Contrôleur des Commissaires-Inspecteurs*. Deze verschillende benamingen, allen op deze stukken geplaatst wordende, onder de algemeene benaming van *Administration générale des rentes étrangères*, heeft het publiek moeten gelooven, dat allen gelijkelijk afhankelijk van deze administratie waren, en dat er dus twee soorten van Kommissarissen bestonden, te weten: *Commissaires-Conservateurs* en *Commissaires-Inspecteurs*.

Dat de eersten te vergeefs zouden beweren, dat zij hunne onderteekening hebben doen voorafgaan door de woorden: *bekrachtigd, als uitmakende een deel der inschrijvingen, toebehoorende aan de algemeene administratie der vreemde Fondsen*; dewijl deze bewoordingen geenszins hunne mogelijke deelneming aan de administratie uitsluiten, evenmin als het denkbeeld, dat zij in naam der administratie handelden.

Dat zij ook te vergeefs zouden beweren, dat zij twee akten van den 6 en 10 Maart 1837, ter griffie dezer regtbank gedeponéerd, en in de gehoorzaal opgehangen, hunne ambtelijke verplichtingen (*attributions*) bepaald worden tot de uitgifte der onderhavige aandelen en tot het verschaffen van meerderen waarborg aan den houder. Al waren deze akten zoo duidelijk als men het zou kunnen vorderen, dan nog zouden dezelve den eischer niet tegengesteld kunnen worden, want, indien de wet al de openbaarmaking, door middel van de regtbank der constituerende akten eener maatschappij, vordert, en indien al ten gevolge dezer bepaling, men toestemmen moet, dat deze akten eener maatschappij, alsdan bij het publiek bekend zijn, is het niet even zoo met al de besluiten, welke de maatschappijen nemen. De wet vordert derzelver openbaarmaking niet, en indien dezelve plaats heeft, kan niemand gehonden worden er kennis van te nemen.

In het onderhavige geval moest men niet veronderstellen, dat lieden, gansch en al vreemd aan de voorgenomene loterij en zonder er het minste belang bij te hebben, zich wel, alleen om meer waarborg aan de aandeelhouders te verschaffen, gedurende 44 jaren met de bewaring van negen en een half miljoen waarde wilden belasten; eene dusdanige dienst, aan eene onbekende menigte van menschen gedaan, is eene al te zeldzame zaak, dan dat men dezelve had kunnen raken.

Over zulks is reeds deze belangloosheid in de handelsverrigting bewezen, niet te bestaan ten opzichte van twee der drie *Commissaires-Conservateurs*, de heeren baron Ossij en Terwagne en Vandewiel; want eene acte van den 14 Maart 1836, den 17 derzelfde maand bij de regtbank afgekondigd, stelt vast, dat gemelde heeren belang hadden in de uitgifte der Loterij-bijletten, de een voor drie twee-en-dertigsten, en de ander voor twee twee-en-dertigsten.

Overwegende, dat al de gedaagden, door in naam der bovengemelde Maatschappij en in hoedanigheid van bestuurders dezer Maatschappij eene handelsverrigting te bewerkstelligen, ten venemale afwijkende van het doel, door de statuten vastgesteld, van welk doel de gedaagden kennis droegen, of dienden te dragen, ja zelfs eene handelsverrigting, die de Maatschappij niet heeft bekrachtigd, en niet anders kon bekrachtigen dan met overeenstemming van al hare deelhebbers, deze gedaagden gehouden zijn voor hunne daad in te staan, dat wil zeggen, persoonlijk voor dat gene in te staan, hetwelk zij onrechtmatig onder eenen geleenden naam hebben verrigt.

Overwegende, dat de door de gedaagden ingestelde Loterij, als zoudt magtiging van het Gouvenement geschied zijnde, onwettig is (*illégitime*). Dat aldus en naar luid van art. 1065 en volgende van het Burgerlijk Wetboek, dezelve geene actie ten hunnen voordeele kan doen ontstaan, tenzij het de inhouding gelde, van hetgeen de Spelers vrijwillig als verschuldigde spelpenningen hebben betaald.

Overwegende, dat deze gevolgtrekkingen niet daardoor gewijzigd worden, dat de eischer heeft kunnen weten, door de bekendmaking van eene acte, in dato den 17den Maart 1835, dat deze Loterij de magtiging van het Gouvenement niet had verkregen, daar de medespeler in een onwettig spel niet minder gerechtigd is, de aangehaalde artikelen in te roepen, alhoewel hij kennis droeg van de onwettigheid.

Overwegende, dat, volgens de aankondiging van den 7den Maart, de jaarlijks te ontvangen Interesten van de Fransche en Russische Gouvenementen, en die voortsproten uit de ingeschrevene renten op de Grootboeken dezer twee landen, alleen tot 'niet' meesten dienen, terwijl het kapitaal dezer renten (inschrijvingen) den medespelers verbleef, voor dewelke het vermeerderde of verminderde van waarde, en onder welke het eindelijk gelijklijk moest worden verdeeld.

Waartuit volgt, dat dit kapitaal niet ingezet is, en door de medespelers kan worden terug gevorderd, met genot der loopende interesten, tot op den dag der dagvaarding.

Overwegende, wat de ontvangene interesten betreft, dat, volgens de gemelde aankondiging, er slechts onder de winnenden, voor de trekking van 1836, is uitgedeeld eene somma van fr. 371,400

En voor de trekking van 1837 » 323,400

Dat, volgens eene andere lijst, bij de trekking van 1836, nog gevoegd was een prijs van fr. 570,000, te vorderen in 1870, maar dadelijk tot 4 pCt. te escompteren; hetgeen men veronderstellen kan, gedaan te zijn, en hetwelk dezer prijs brengt tot eene somma van » 105,546

..... fr. 800,846

Zoodat het totaal van hetgeen aan de winnenden voor deze twee trekkingen is uitbetaald bedraagt eene somma van fr. 800,846

Daar nu de administratie voor ieder dezer jaren fr. 475,000 heeft ontvangen, of te zamen » 950,000

Blijft haar een overschot van fr. 149,854

Overwegende, dat dit overschot der administratie niet is afgestaan, maar met gelijksoortige overschotten over de vier-en-dertig volgende jaren, dienen moest, om de uitdeelingen, gedurende de laatste trekkingen te vermeerderen, en aldus een gedeelte van den inleg dezer trekkingen vormen, dat bij gevolg

dit overschot in handen der Administratie berust, als voorschot van een toekomstige speelschuld, en dus door degenen, die zich aan de Loterij willen onttrekken, kan terug gevorderd worden; dat, hetgeen de medespelers ten dien opzichte der administratie afstonden, het genot dezer overschotten is, een genot, dat zij gerechtigd zijn, te doen ophouden, door te verklaren, dat zij niet langer deel willen nemen aan het spel.

Overwegende, dat dit alles is, wat de eischer het regt heeft te vorderen; dat, stennende op bewijstukken, welke hem alleenlijk tot medeigenaar van Fransche en Russische Fondsen maken, en niet bewijzende, dat hij persoonlijk deze bewijstukken van de administratie heeft verkregen; noch dat de allereerste houder, met uitzigt op het spel, om dezelve te verkrijgen, mede gegeven heeft, dan hunnen verkoopprijs, hij geene terugbetaling in geld kan vorderen; dat niettemin de eisch van zijnen kant, ten opzichte der Fondsen (rentes) stilzwijgend begrepen is, in die van terugbetaling van het kapitaal, en moet toegestaan worden, hoewel niet expresselijk uitgedrukt door den gedaagde.

Overwegende, wat betreft de gemeenschappelijke verplichting (*solidarité*) tegen de gedaagden ingeroepen, dat deze als zich gezamenlijk hebbende degenen als deelgenooten in de administratie der Loterij, ook gemeenschappelijk gehouden zijn, te deelen in de nit te spreken veroordeelingen, maar alleen voor zooveel als dezelve aan allen gemeen zijn; dat, wat betreft den lijf dwang, de eischer geen koopman zijnde, en de gedaagde zich in geen der andere gevallen bevindende, door de wet bepaald, om denzelven toe te passen, er geen grond is, denzelven uit te spreken; dat de eisch, op bewijstukken stennende, de voorloopige uitvoering (*exécution provisoire*) kan worden toegestaan, zonder borgtocht.

Overwegende, eindelijk, dat naar al het voorafgaande, de zaak zich in dien staat bevindt van in den grond beslist te worden. (*De res oit au fond*).

Om al deze redenen:

Veroordeelt de Regtbank, zonder acht te slaan op het middel van niet-ontvankelijkheid, door de gedaagden aangevoerd, hetwelk zij hun onzigt, ieder van hen voor hetgeen hem persoonlijk aangaat en niet bij lijf dwang, te doen overschrijven, op den naam dien de eischer zal opgeven, en met genot sedert den eersten Januarij 11, wat de Russische schuldvorderingen, en sedert den 22 Maart daaraanvolgende, wat de Fransche betreft; tien negentien duizendsten ($\frac{10}{19,000}$) van eene rente van 475,000 frs. waarvan drie vijfde ($\frac{3}{5}$) op het grootboek van Frankrijk, en twee vijfde ($\frac{2}{5}$) op het grootboek van Rusland, en ingeschreven op de gezamenlijke namen van de heeren, baron Jan Joseph Reinier Ossij, Francois Terwagne en Vandewiel, Antoine Gheijnsens, notaris, *Commissaires-Conservateurs*, en zulks in loop van eene maand, voor de Fransche en van drie maanden voor de Russische schuldvorderingen; alles te rekenen van den dag der Notificatie van het tegenwoordige vonnis, met aanwijzing van den naam, op welken de overschrijving zal moeten geschieden, op porne van alle schaden en interesten, welke zouden kunnen voortspruiten voor den eischer uit de niet-uitvoering van de onderhavige overschrijving binnen de gezegde termijnen; veroordeelt hen in de tweede plaats en zelfs gemeenschappelijk (solidairement) onmiddellijk hetzelfde gedeelte als hierboven, te betalen in de somma van 149,854 francs (of 78 frs 78 cs), met de interesten van deze laatste som, sedert de indeeling van het tegenwoordige vonnis, met bevel er aan te voldoen, veroordeelt de gedaagden tot de kosten van het Proces, de onkosten der overschrijving der renten alleen ten laste van den eischer verblijvende; beveelt dat het tegenwoordige vonnis uitvoerbaar zal zijn bij provisie, niettegenstaande appel of verzet en zonder borgtocht te behoeven te stellen.

Verklaart den eischer niet verder ontvankelijk, noch gegrond in zijnen eisch te zijn.

OPGAVE VAN AANBESTEDINGEN EN VERPACHTINGEN.

AANBEST. Op 2 Maart te Arnhem aan het Gouvenement. Het leveren, zekeren, onderhouden en opniemen der afheffingen langs de rijdserven van den Waterstaat, in Gelderland, over 1838, in twee percelen.

Advertentiën.

(243) DIRECTEUREN en COMMISSARISSEN der *Algemeene Brand-Guarantie Maatschappij* der stad Amsterdam, adverteeren bij deze aan de Intekenaars van voorschreven Maatschappij, dat zij, ingevolge Art. 35 van het plan, dat vier en dertigste jaarlijkse Rekening en Verantwoording, van hun Bewind en Directie, in het vorige jaar 1837 gehouden, gedaan hebben aan de Heeren:

P. BEL, J. MENDES DE LEON,
J. A. VAN HEMERT, J. TER MEULEN,
J. ROOSHON, J. A. VERHAMME,

daartoe uit het midden der Intekenaars gecommiteerd, en dat H.W.E.D. voormelde Rekening en Verantwoording volledig hebben goedgekeurd.

Wijders hebben zij het genoege te vermelden, dat het Fonds der Maatschappij niet alleen weder aanzienlijk vermeerderd is, maar dat er ook weder dit jaar geene bijdragen van de Intekenaars heeft behoeven gevraagd te worden, en zij alzoo gewaamborgd zijn geweest voor alle gevaar van Brand, zonder eenige andere of meerdere kosten, dan die van het 1/10 pCt. 's jaars voor de Onkosten der Directie.

AMSTERDAM, J. J. HOLTZMAN, G. KOOPMAN,
14 Februarij 1838. Directeuren.

C. J. VAN DER VLIET,
J. COMMELIN,
F. A. VAN HALL,
Commissarissen.

(244) ZEE-POST.

Onder dezen titel wordt dagelijks bij de Kantoorboekverkoopers VAN MEURS & COMP., te AMSTERDAM, uitgegeven een *BLAD*, inhoudende alle ZEEBERIGTEN, zoo van Binnenlandsche als Buitenlandsche Scheepvaart. ADVERTENTIËN daarin worden a 30 Cents de regel, behalve 35 cents Zegelregt vóór het Rijk, geplaatst.

De prijs van het ABONNEMENT is voor twaalf maanden f 25.- en franco voor de Buitensteden. » 28.- Men abonneert zich bij de uitgevers en bij alle Postkantoren door het geheele Rijk.

Schouwburgen, Concerten, EN PUBLIEKE VERMAKENLIJKEHEDEN.

STADS SCHOUWBURG.

Zaterdag den 17 Februarij 1838: EDUARD en SCHOTLAND en de NACHT van de VLUUGELINGS, Historisch Tooneelstuk in drie bedrijven, naar het Fransch van A. Dural, en het Hoogduitsch van A. von Kotzebue; gevolgd door: JUNK OF HET GELUK HUYLIJK, Groot Ballet-Pantomime, gemonteerd door den Balletmeester A. P. Voitus van Hamme. Ten Zes Ure op het Tooneel.

THEATRE FRANÇAIS.

No. 62 de l'Abonnement.

Samedi 17 Fevrier 1838: LA JUIVE, Grand-Opéra en 5 actes, d'Halévy. On commencera à 8 heures.

Mercredi 21 Fevrier: au bénéfice de Mr. Janny, LA JUIVE, avec les divertissements exécutés, par tous les premiers sujets du ballet du Théâtre de la Haye.

DEUTSCHES THEATER, In der Amstelstrasse.

37 Vorstellung im Abonnement.

Sonabend den 17 Februar 1838: NORMA, grosse Oper in 4 Abtheilungen, aus dem Italienischen des Felix Romani, frei übersetzt von Joseph Ritter von Seyfried, Musik von Vincenzo Bellini. Anfang um 7 Uhr.

Text-Bücher dieser Oper sind bey den Buchhändlern A. H. Brouwer, N. Z. Voorburgwal, No. 165, und J. D. Germer, Maiderplein, No. 53, wie auch an der Theater-Cassa à 30 Cents zu haben.

Die Ankündigung im Abendboten vom Montag den 12 Februar, das die Oper NORMA, als 36 Vorstellung im Abonnement anzusehen, ist ein versehen der Redaction dieses Blattes.